

هرگز نمی‌توان پذیرفت!

احمد زیدآبادی

در روزهای اخیر، نغمه حمایت از روسیه در تجاوزش به خاک اوکراین از سوی رسانه‌های طیف تندروتر اصولگرایان ساز شده است. این رسانه‌ها با گمانه‌زنی‌های بی‌پایه و ضعیف و سست، روسیه را به عنوان ابرقدرت در حال ظهور معرفی می‌کنند و کمک به این روند را از جمله در جنگ اوکراین، اقدامی ضد امریکایی و به همین دلیل در جهت تامین منافع ایران می‌دانند! ایرانی‌ها از زمانی که در نخستین جنگ‌های ایران و روس با دنیای جدید به‌طور مستقیم رویارو شدند، دخالت قدرت‌های بزرگ در امور داخلی خود را با گوشت و پوست و استخوان تجربه کردند. این سابقه تاریخی، نوعی نفرت از وابستگی سیاسی به قدرت‌های جهانی را در ضمیر آگاه و ناآگاه ایرانیان پدید آورده است. روس‌ها البته به دلیل تجاوز نظامی و اشغال بخش‌هایی از خاک ایران از همتایان بریتانیایی و بعدها امریکایی خود همواره منفورتر بوده‌اند، با این همه، جامعه ایران نسبت به نفوذ و دخالت بریتانیا و امریکا نیز در تاریخ صد و پنجاه ساله خود به همان اندازه توسعه‌طلبی و دخالت و نفوذ مسکو حساس بوده است. از همین رو، عنصر ملی‌گرایی به عنوان استقلال از نفوذ بیگانگان در همه حرکت‌ها و جنبش‌های سیاسی معاصر ایران به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم حرف نخست را زده است. دولت پهلوی پس از کودتای 28 مرداد سال 1332 عمده‌تا به دلیل دخالت بیگانگان در سقوط دولت دکتر محمد مصدق، مشروعیتش در بین روشنفکران و نیروهای ملی، به شدت آسیب دید و به‌رغم پاره‌ای برنامه‌های توسعه‌گرا، قادر به جذب آنها در این برنامه‌ها و مشروعیت دادن به نظام خود نشد. عدم مشروعیت کافی نهایتاً کار دست دولت پهلوی داد و سبب خیزش عمومی علیه آن در سال 1357 شد. در حقیقت، هیچ‌چیز به اندازه وابستگی یک نظام سیاسی به قدرت خارجی یا حتی اتهام آن، در بین افکار عمومی مردم ایران مشروعیت‌زدا نیست. به همین دلیل نیز مخالفان جمهوری اسلامی در سال‌های اخیر تمام قدرت تبلیغاتی خود را به سمت وابسته نشان دادن نظام به روسیه جهت داده‌اند تا از آن به‌طور کامل مشروعیت‌زدایی کنند.

اینک اما جمعی از نیروهای دارای موقعیت در نظام سیاسی که احیای

برجام را مغایر منافع خود میدانند، به منظور تخریب و نابودی تمام پل‌های بازگشت به توافق، آشکارا از لزوم حمایت جمهوری اسلامی از جنگ تجاوزکارانه روسیه علیه اوکراین سخن می‌گویند. چنین تحلیلی، علاوه بر مغایرت کامل آن با منشور ملل متحد و قواعد جهانی، نه فقط فشارهای بین‌المللی علیه ایران را تشدید می‌کند بلکه معنایی جز وابسته شدن به روسیه و تبدیل شدن به پادوی آن در نظام جهانی و بدنامی‌های متعاقب آن ندارد.

درست به همین علت، دعوت به هر گونه حمایت از تجاوز روسیه به خاک اوکراین ایجاد بحران برای جمهوری اسلامی و کوششی بی‌سابقه برای مشروعیت‌زدایی کامل از آن است. ظاهراً رایه تصویری وابسته از جمهوری اسلامی به روسیه که نیروهای سرنگون‌طلب در جا انداختن آن در بین تمام اقشار مردم ایران موفق نبوده‌اند، قرار است از طریق پاره‌ای محافل درون قدرت کاملاً جا انداخته شود! تصویر وابستگی اگر بین افکار عمومی به‌طور فراگیر جا بیفتد، دیگر هیچ سطحی از مشروعیت برای نظام باقی نخواهد گذاشت. بنابراین اگر نهادهای مسوول با این نوع توصیه‌ها مخالفند لازم است هرچه سریع‌تر تکلیف خود را با این محافل روشن کنند و اگر با آنها موافقند، در آن صورت مسوولیت فجایع ناشی از درگیر شدن در جنگ اوکراین به نفع روسیه با همگی آنها خواهد بود. پس از حدود دویست سال تحمل مصیبت و رنج نفوذ قدرت‌های بیگانه در کشور، ایرانیان هرگز بازتولید آن مناسبات شرم‌آور را با هیچ قدرتی و به هیچ بهانه‌ای نمی‌پذیرند.

منبع: روزنامه اعتماد 5 مرداد 1401 خورشیدی